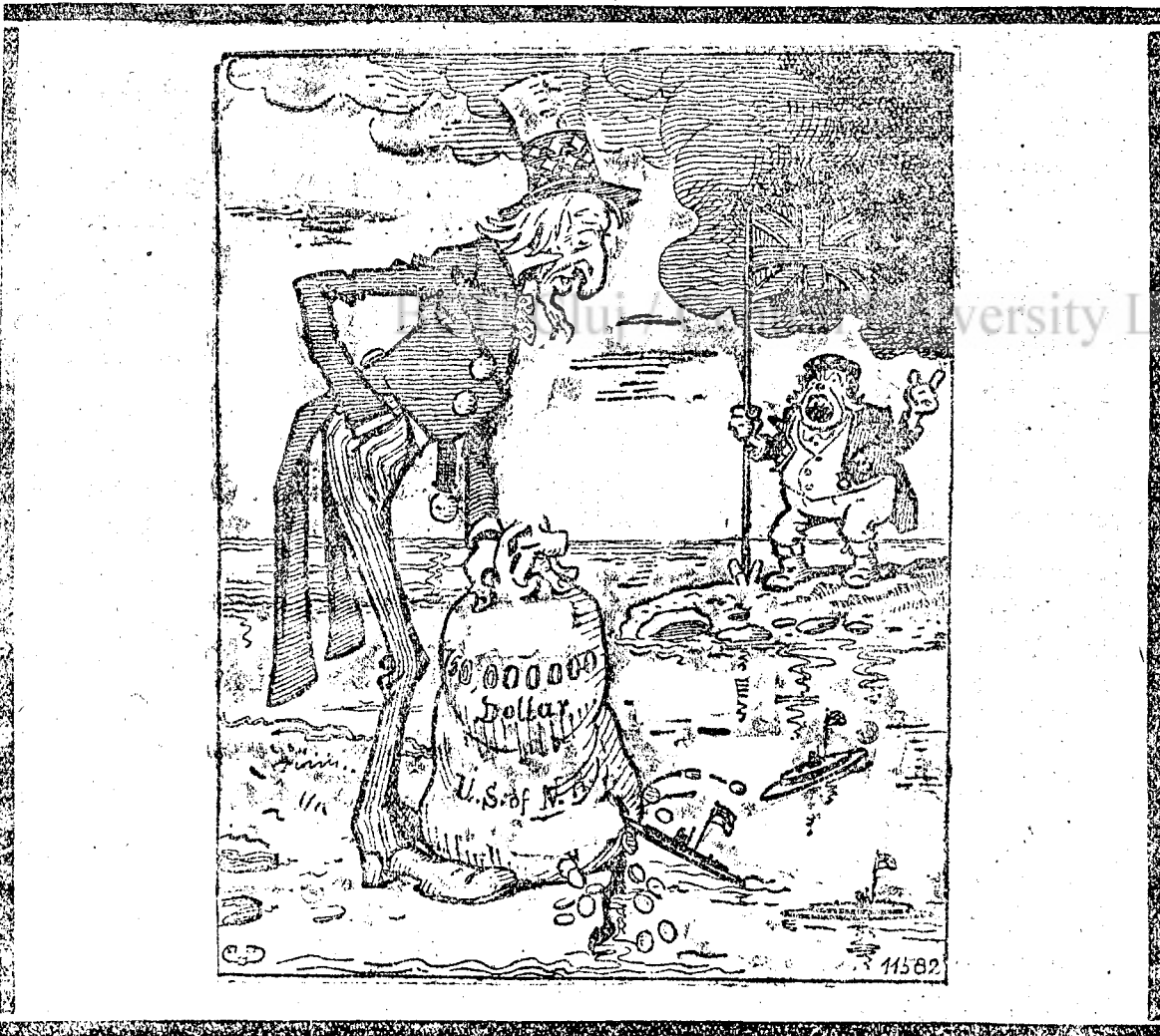

Groaza englezului și necazul americanului

De când submarinele germane au început să opereze și de-a lungul coastelor americane, scufundând vapoarele cu muniții ce le trimete America Angliei, englezul nu mai poate de furie, și urlă ca turbat și ieșit din minți:

Americanul stă și gândește și vede

cum sacul lui cu milioane adunate din vânzarea de muniții Ententei, începe să fie amenințat de submarinele germane, făcându-i o grea spărtură, căci nu mai cutează să trimită americanul vapoare cu muniții în largul oceanului, unde stau de pază submarinele germane.

La cătanie

Cântă cucu 'n par de
Venit-a vremea să mă duc;
Cântă cucu 'n par de vie.
Să mă duc la cătanie:
Să-mi las hoi și grâu 'n par
Și s'o iau către bătaie.
Merge-oi, că n'am încătrău.
De n'oi merge, oi păți rău.
Că de n'om sări cu toții,
Vor veni rușii ca hoții.

Cum e sacul și petecul...

Intr'un sat, odinioară, trăia... la casa lui bărbatu-său, o femeie tare leneșă, — leneșă de curgeau hainele de pe dânsa, cum nu se mai văzuse, prin locurile acelea, așa probă de trândăvie! Cât despre fiică sa, era chipul mamei, tot așa de puhavă la obraji și cu ochii afumați, și la față, ca și la purtat. Când mama zicea oi și valea, din pat, fata căsca și gemea, de pe cuptor... Bietul bărbat, când s'a trezit în casa cu cele două nevoi, cari nu erau bune de nici o treabă, de scârbă și muncă zadarnică, cică într'o bună zi, a plecat singur în lume, apucând încotro a văzut cu ochii și l'au dus picioarele, numai ca să-și piardă urma și să scape de bebele.

Cică leneșa care rămase în urmă văduvă, ajungând pe iarnă, să meargă ce mănca, — când a auzit într'o noapte cum îi sgâlbină viforul ușa, a întrebat pe fiica ei care cliporea de frig:

— Auzi tu, fată? — Oare nu cumva ne chiamă la seceră?

NU VREA APA.

— Chelner, ascultă, mi-e o sete în drăciță...

— Dorii apă rece?

— Nu, ași vrea ceva de băut.

Pretul unui exemplar 10 filezi.

Crede mai mult pe măgaru

Domnul Guță la apă vre un copil când trimetea,
Mai întâi de ai da ulcioru ei s'apuca și-l bătea,
Un prieten întrebându-l, de ce bate pe băiat,
Când îi da ulcioru 'n mână, fără a fi vinovat.
— Il bat da, el îi răspuse, să ia seamă mergând,
Să nu spargă 'n drum ulciorul, niscai nebunii făcând.
Că după ce l'a sparge, pedeapsa e de prisos,
Cât de mult de îl voiu bate, nu mai am nici un folos.

Furia și neputința englezului

Englezul: Drăcia dracului! De stă tot în nas, nebiruit, și-mi sângeră când mă tot bat să distrug militarizarea deja mâinile, și de abea îmi țin mul prusiac, — și coiful neamțului îmi răsufllarea.

Copilul se învață când nu se răsfăță

Unul a venit odată și îndrăzniind ca un vecin,
A cerut să-i dea măgarul pentru un ceas, Nastratin.
El răspuse zicând: — Frate, bucuos, și Paș fi dat,
Dar nu-l am acasă astăzi, altui l'am împrumutat.
Măgarul din grajd d'odată, a răcnit întracel ceas.
— Spui că nu-i, zice vecinul, și na, iacă al său glas!
Iar Nastratin îi răspuse: — Ce? tu nu crezi ce-ți spun eu?
Mai mult crezi tu pe măgarul decât chiar cuvântul meu?

Actorul care joacă pe milionarul

Doi actori ședeau în cafenea și-și lăudau arta:

Primul, d-nul Bernardo-Bernadini, — care pe numele adevărat nu era decât un Meier oarecare — vorbea astfel:

— De acum înainte, în piesele de cinematograf — nu apare decât în roluri

de bogătași. Alaltăieri am jucat pe un consilier comercial, care câștigă sute de mii. Eri, am reprezentat pe un fabricant, care e un mare milionar. Azi am jucat pe un conte care a moștenit dela tatăl lui un miliard.

Și ce plată primești pentru aceste roluri de bogătași și miliardari, în fiecare zi? îl întreabă celălalt actor.

— Trei coroane cincizeci de fileri.

Ochilor, de ce nu adormiți...

„Ling' la mare strică gura
Dar drege fața!”

Rușinos, rușinos... dar fi sănătos.
Proverbe.

Cei din sat slătuiesc pe țigan să nu mai fie așa hlupov la mâncare, să fie mai socotit, că prea i s'a dus duhu de hămisit, de nesătul și câte altele...

— De te îmbie creștinul la masă, nu te pune de odată așa hop... așteaptă să te poftască până 'n trei ori, și apoi așază-te de ia din bucate. Nu de alta, — dar ne faci satul de batjocură, — ne dogorești obrazul.

Îi venea cam greu țiganului să se lase de tabeturile lui, dar ce putea face! Câtă s'asculte că doar ar mai ieși din gura lumii.

Odată pornește el la un drum lung. Merge o zi, două... merge nouă; dela o vreme mâncarea se mântuie... Ce să facă? Așa mai pe sub sară, s'abate pe la un sat, ce venea alături cu drumul. Acolo cere loc de odihnă la un român. Căla, om îngăduitor, îl primește.

Când se înserează, de-a binele, gospodarul se pune cu casa lui la masă.

Țiganul, tolănit mai în spre ușă, pu-făia dintr'o lulea.

— Ia vin d'apucă și tu o leacă, că de unde mănâncă unu, se poate îndulci și al doilea.

Că-i căr, că-i măr, că-i sucită, că-i învărtită... țiganul se tot codia... căci urma povăța celor din satul lui.

— Dar luați Dv, că eu mai adenaorelea am stat la masă și multe de alde astea... sămânță de vorbă și răsad de zăbavă.

Românul nu mai pofti — tocmai pe țigan de mai multe ori, că țiganului de i foame, cere singur... da să mai facă nazuri când îl îmbii, — nici nu i de gândit. —

Gasda ospătează frumușel, crezând de bună seamă că țiganul îi țare satul.

Îi se scurgeau ochii, bietului țigan căutând la mămăliga ce aburea pe masă. Îi lăsa gura apă, ar fi mâncat pe nemestecate.

Masa se ridică. Țiganul înghiția numai în sec, se bătea cu pumnul 'n cap de ciudă că s'a uitat în gura celor din satul lui — dracu l'a pus să-i asculte!

Înoptează mai mult.

Ai casei se culcă care 'n cotro: băeții pe cuptor, iar gospodarul pe laiță. Țiganului i-a așternut un tolic în tindă.

Întuneric și... sforăituri...

Se sucea țiganul nostru, se învătea, dar de dormit pace. Se svărecolea mai dihai ca un șarpe pălit — nici chip să doarmă. Mămăliga, udatură, clefăiturile celor ce mănecase — toate îl chinuiau.

Cântase cocoșii de-a doua oară și el tot cu ochii zgâiați în întuneric. Î se lipise mâțele de coaste de foame. Se ivia geana de ziua și el tot nu închise ochii. Într'un tâznu, văzând că nu l mai fură somnul, — strânge tare din pleoape și zice cu ciudă:

— Dar adormiți măcar voi, ochi... bātu-var pârđalnicu — ori si vouă vi-i a mânca?

Populare

Frunză verde rozmarin,
Vai de omul cel străin,
Cum slujește la stăpân,
Și slujește cu dreptate
Și-i dă hacu 'n jumătate,
Și băta'i a troia parte.

Jelui-maș codrului,
Codrul are frunza verde
Și pe mine nu mă crede
Jelui-maș câmpului,
Câmpul are peliniță,
Dela dânsul n'am credință,
Ași muri, moartea nu vine,
Ași trăi și n'am cu cine,
Foaie verde avrămească,
Cui i dor să mbătrânească,
Merge 'n străini să trăiască,
Să beie paharul meu,
Să vadă binele meu.

Ce să facă băiatul cu atâta prizonieri

Țăranul: Ai văzut ce scrie băiatul nostru?? Cică în lupta din urmă a prins 50 de dușmani.

Țăranca (ingrozită): Auleo! Acuma unde o să-i punem noi pe toți ăștia când i-o aduce acasă?

Glume militare

(O discuție între cătane venite în concediu de pe front.)

Niță: Ia spune-mi Ghiță, în paturile voastre din tranșee aveți păduchi?

Ghiță: Nu.

Niță: Naveți păduchi?

Ghiță: Păduchi avem, — dar paturi n'avem.

Traian (pe front): Cum de rămâi tu, Tănase, tot așa de liniștit, când buie atât de grozav tunurile?

Tănase: Pentru mine asta nu-i nimic. Nu știi tu, că eu timp de opt ani de zile, la crășma lui Moș Precu, am tot așezat poșicele — și am auzit destule pocnituri.

Un soldat german scrie amicului lui de acasă, — de pe frontul francez:

— Să știi dragă, că am făcut progrese și în limba franceză. Așa pot să exprim în mod foarte curgător expresia franceză:

— Oh la la!

Vorbe ce nu trebuiesc uitate

Nu făgădui ce nu poți împlini.

De cât o mie de vrăbii pe gard, mai bine una în mână.

Decât doi »ți-oi da« — mai bine un »na«.

Pe unde iese cuvântul, iese și sufletul.

Un nebun aruncă o piatră în gârlă și o mie de înțelepți nu pot să o scoată.

De cât la anul un bou, mai bine azi un ou.

Numai miere zicând, — gura nu se îndulcește.

Nu-i alta mai grea boală
Decât este punga goală.
Atunci ești bolnav greu
Și ai mânca tot mereu.

Toate la vremea lor date
Sunt ca și o sănătate.

Lucrul la timp dăruit
Prețuește îndoit.

Bolnavul zice o mie
Doftorul face ce știe.

Ce folosește orbului — obrazul frumos?

Când mi-e foame, să-mi dai pâine,
Iar nu-mi zice: »Vino mâine«.
Și când mi-e sete — să-mi dai apă,
Iar nu după ce fiecare-mi crapă.

Vremea toate le mistuește.

O boală când vine la om, strigă către ceilalți: — Săriți că l'am prins!

A dat Dumnezeu și boale, dar a lăsat și leacuri.

Nu cine trăește mult, știe multe, ci cine umblă mult, învață multe.

Cinstește pe bătrâni, căci și tu poți fi bătrân.

Științele sunt ușii, iar cheile lor sunt cercetările.

Sfătuiește-te cu cel mic și cu cel mare, și pe urmă hotărăște tu însuși.

Ochii omului sunt din mare, că se bucură tot la mare.

Musca pentru puțină dulceață, își răpune viața.

LA CAFENEA.

Chelnerul: Ori ce s'ar zice, cu războiul ăsta tot noi chelnerii avem mai mult de lucru.

— Cum așa?

— Până ștergem de pe mese toate platurile de război ale mușterilor...

Vrea să aibă pace în război

De multe certuri cu nevasta lui, domnul s'a plictisit, și-i zice:

— Ascultă, femeie, dacă mai urmezi să mă scoți din răbdări, mă duc și eu la război... Ce dracu, vreau să am și eu pace odată!

DELA BAI, ACASA.

— Ai fost să faci o cură de slăbire?

— Da, și cu'n rezultat uimitor.

— Cu cât ești mai ușor?

— Cu două mii de coroane.

ALUINE

De ce-i negru țiganul

- Măi țigane, de ce ești negru?
- Pentru că așa a fost tata...
- Apoi, maica ta îi bălaie!
- Că folos că-i ciubăr de moldovan, dacă sămănătura-i de moldovan...
- Ei, dar tu rămâi chiar țigan?
- Numai când lipsește tata de acasă, — atunci... îi țin eu locul.

O reclamă modernă

Pensionat pentru doamne tinere!
Se țin cursuri pentru grație, cum să fie frumoase, gentile, bine dispuse. Se mai învață cum să gătească, să fiarbă legume, dulcéțuri, etc. etc.

Croitorul ca soldat

Caporalul: Mă, ce faci acolo o murtă atât de acră?
Croitorul ca soldat: Să trăiți, d-le caporal, să știți, că reu îi vine omului, când e croitor, să poarte niște pantaloni, ce nu-i stau bine, ci îi sunt prea largi.

PRIETENIE ADEVARATA.

- Iară-mi cere neisprăvitul acela de Popescu 20 coroane împrumut... Nu mai știu ce să-i răspund.
- Nu-l refuza, te rog; din prietenie pentru mine.
- Din prietenie?
- Da, pentru că dacă-l refuzi tu, va cere dela mine.

TOT E BUN LA CEVA.

- Ascultă, domnule, pentru ce nu încerci și d-ta vre-o doctorie pentru nasul roșu?
- Pentru ce? Fiindcă-mi face un serviciu nasul roșu. Când mă vede așa, nici un cărciumar nu cutează să-mi nervească vin prost.

Editor și responsabil: D. Birăuțin

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 56.

Ghicitori

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țărilor învârbite, fiecare țară separat colorată costă 1.00 cor., plus 10 fileri porto postal.

Cântece din război

În bogata literatură ce a apărut în timpul războiului, cuprinzând culegeri de piezi populare plămuite de geniul popular, de bună seamă că cea mai nouă broșură apărută:

Cântece de dor și jale

ale eroilor noștri de pe câmpul de luptă și din spitale

scoasă în editura »Foi Poporului Român« este o lucrare prețioasă în privința aceasta. Ea dă o icoană minunată de bună cum gândeste, cum simte și cum luptă soldatul român aflat pe frontul rusesc, italian sau sârb.

În broșura aceasta sunt adunate cu îngrijire cele mai frumoase poezii ce le-au scris soldații de pe toate fronturile și simți o plăcere deosebită citind vers după vers, așa cum fiii poporului nostru le-au iscodit.

Indemnăm pe toți cetitorii noștri să și procure această culegere de poezii pe care să o păstreze în biblioteca lor și mai târziu ca o amintire a teribilului războiu, în care neamul nostru și-a vărsat sângele cel mai generos. Prețul unui exemplar e de 56 fileri, plus 5 fileri porto postal.

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Lămuriri referitoare la Ajutorul de stat

pentru familiile celor înrolați precum și despre îngrijirea invalizilor, a văduvelor și orfanilor celor căzuți în războiu.

Broșura este întocmită după ordinațiunile și legile referitoare la ajutoarele ce se dau din partea statului, și este împărțită în trei părți:

I. Ajutorul de stat.

Pe 12 pagini se vorbește în broșură despre felul cum se dă ajutor familiilor a căror susținător a fost iarolat. Se arată cu deamănuntul care familie are drept să ceară ajutor și cât îi se poate da după lege. În fiecare comitat ajutoarele se schimbă. Se relevă cât ajutor se dă în comitatele românești.

II. Îngrijirea invalizilor și a familiilor acestora.

În acest capitol se spune, pe 11 pagini cum se îngrijește statul de soldații și ofițerii cari au devenit ologi, ciungi, etc., în decursul implinirii datoriei lor militare. Se arată cu cifre cât ajutor se dă lunar, ori anual invalizilor și familiilor lor.

III. Ocrotirea familiilor celor căzuți (morți) pe câmpul de luptă, precum și a celor dispăruți.

Sub acest titlu se publică cu deamănuntul ajutorul dela stat al văduvelor, orfanilor și al familiilor celor căzuți pe câmpul de luptă. Se arată sprijinul material lunar al văduvei, speșele de creștere ale orfanilor și ajutorul provizor anual în cazul când soldatul a dispărut. Foarte aceste se cuprind și într-un articol separat unde se arată competențele lunare ale văduvelor și orfanilor rămași de ofițerii, cadetii și stegarii căzuți în războiu, și speșele de educație. Broșura aceasta este unica în felul său. În toată țeara se pun întrebări și se dau răspunsuri în-telegătoare.